

Noen hovedkjenneregn ved middelalderens viktigste munkeordener:

Orden/ ordensdrakt	Blomstrings- periode	Kristusetterfølgelse	Sted/klostertype	Sosial forankring
Benediktinerne <i>Ordo Sancti Benedicti (OSB)</i> Svart drakt	(800–1000- tallet)	Tilbe Herren på hans hellige fjell (Salme 15:1); fortropp for Guds rike, med bønn og lovprisning i sentrum. Liturgien utbygd etter Cluny-reformene på 1000-tallet.	Store og velstående klosteranlegg med god beliggenhet. Kjerne med lukket klosterliv, men samtidig mye kontakt med omverdenen. <i>Stabilitas loci</i> for munkene.	Stor grad av adelig rekruttering: barn «gitt» til klostrene. Store jordeiendommer i gave fra konger og adel.
Cistercienserne <i>Ordo Cisterciensis (OCist)</i> Hvit drakt (lin)	(1100-tallet)	Tilbake til Benedikts regel, reduksjon av liturgien og strengere krav til enkelhet i kirkene. Asketisk tendens: etterfølge den lidende Kristus. Mariafromhet sentralt.	Enkle klosteranlegg med lite utsmykning, øde beliggenhet. <i>Stabilitas loci</i> for munkene.	Rekruttering fra adelen til munkene, fra lavere samfunnslag til <i>conversi</i> .
Fransiskanerne <i>Ordo Fratrum Minorum</i> (=Småbrødrene; <i>OFM</i>) Brun/grå drakt (ull) med tau til belte	(1200- og 1300-tallet)	Etterfølgelse av den menneskelige – især den fattige – Kristus i sentrum: hjelpe fattige og syke i verden. Periodisk tilbaketrekning fra verden i isolert askese.	Veksling mellom byen og øde steder nær byene, gjerne under fjell. Ikke <i>stabilitas loci</i> for munkene.	Det nye borgerskapet i byene.
Dominikanerne <i>Ordo Praedicatorum</i> (<i>OP</i>) Hvit og svart drakt	(1200- og 1300-tallet)	Etterfølgelse av apostlene mer enn av Kristus selv. Forkynnelse i sentrum.	Klosteranlegg i byene med stor kontakt og åpenhet til verden utenfor. Ikke <i>stabilitas loci</i> for munkene.	Det nye borgerskapet i byene.